

2008. karácsony havának
21. napján

BÉKEHÍR

Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

36. SZÁM

Jézus arca

Szicíliában Epifanio szerzetes egy nap felfedezte magában Isten ajándékát, azt a képességet, hogy gyönyörű szép ikonokat tud festeni. Valami olyasmit akart festeni, ami élete remekműve lehetett volna: Jézus arcát. De vajon hol talál olyan modellt, aki képes kifejezni egyszerre a szenvedést és az örömet, a halált és a feltámadást, az istenit és az emberit? Epifanio attól kezdve nem nyugodott, útnak indult, egész Európát végigkutatva, de senkit nem talált. Nem volt olyan modell, akiről mintát vehetett volna Jézus arcához. Egyik este úgy aludt el, hogy a zsoltár szavait ismételte: A te arcodat keresem Uram. Ne rejtse el előlem a te arcodat. Álmodott is: egy angyal visszavitte azokhoz, akikkel találkozott és minden arcból megmutatott neki egy részletet, amely azt az arcot Jézuséhoz tette hasonlónak: például egy fiatal asszony öröme, egy gyermek ártatlansága, egy paraszt ereje, egy beteg szenvedése, egy elítélt féltelme, egy anya jósága, egy árva ijedelmé, egy bíró szigorúsága, egy bohóc vidámsága, egy gyóntatópap irgalma, vagy egy leprás bekötözött arca. Epifanio visszatért a kolostorába és nekifogott a munkának. Egy év múlva kész lett Krisztus arcképe és Epifanio bemutatta azt az apátnak és a barátoknak, akik megdöbbenek és térdre estek. Krisztus arca gyönyörű volt, megható, tekintete egyenesen az ember lelkébe látott. Hiába kérdezték Epifaniót, nem tudták meg, hogy ki ült neki modellt. Ne egy ember arcában keressétek Krisztusét, hanem minden ember arcában fedezzétek fel Krisztus képmásának egy kis részletét!

Bruno Ferrero

A tartalomból:

Liturgikus naptár • Interjú Óhegyi Ernővel • Elmélkedés • Mese • Vers • Humor
Közös élményeink • Szentek élete • Ünnepi menetrend • Programok

2008. december

25. csütörtök: KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE
Iz 52,7-10; Zs 97; Zsid 1,1-6; Jn 1,1-18
Látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását
26. péntek: SZENT ISTVÁN VÉRTANÚ (ünnepe)
ApCsel 6,8-10; 7,54-59; Zs 30; Mt 10,17-22
Uram, kezedbe ajánlom lelkemet
27. szombat: SZENT JÁNOS APOSTOL (ünnepe)
1Jn 1,1-4; Zs 96; Jn 20,2-8
Az élet igéjét hirdetjük nektek
28. vasárnap: SZENT CSALÁD (ünnepe)
Ter 15,1-6; 21,1-3; Zs 104,1-9; Zsid 11,8.11-12.17-19; Lk 2,22-40
Ábrahám hitt az Úrnak, ezért igaznak fogadta el őt

2009. január

01. csütörtök: ÚJÉV; SZŰZ MÁRIA, ISTEN ANYJA (főünnepe)
Szám 6,22-27; Zs 66; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21
Könyörüljön rajtunk az Isten, és áldjon meg bennünket!
02. péntek: Nazianzi Szent Gergely
1Jn 2,22-28; Zs 97; Jn 1,19-28
Amit kezdettől fogva hallottunk, az maradjon meg bennünk
04. vasárnap: VÍZKERESZT, URUNK MEGJELENÉSE
Iz 60,1-6; Zs 71; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12
Az Úr dicsősége ragyogott rád
06. kedd: Gáspár, Menyhért, Boldizsár
11. vasárnap: URUNK MEGKERESZTELKEDÉSE (ünnepe)
Iz 42,1-4.6-7; Zs 28; ApCsel 10,34-38; Mt 3,13-17
Ez az én szolgám, akiben kedvem telik
15. csütörtök: Remete Szent Pál
18. vasárnap: ÁRPÁDHÁZI SZENT MARGIT (ünnepe)
2Kor 10,17 - 11,2; Zs 44; Mt 25,1-13
Jön a Vőlegény, menjetek ki elébe!
28. szerda: AQUINOI SZENT TAMÁS
2Sám 5,1-7.10; Zs 88,20-26; Mk 3,22-30
Dávid egyre jobban növekedett, mert vele volt az Úr

2009. február

02. hétfő: Gyertyaszentelő Boldogasszony, URUNK BEMUTATÁSA (ünnepe)
Mal 3,1-4 vagy Zsid 2,14-18 Zs 23 Lk 2,22-40
Eljön templomába az Úr, aki után vágyódunk
14. szombat: SZENT CIRILL ÉS METÓD (ünnepe)
ApCsel 13,46-49; Zs 116; Lk 10,1-9
A pogányok örvendezve magasztalták az Úr igéjét

Interjú Óhegyi Ernővel, templomunk tiszteletbeli színművészeivel

Egyházközségünk egyik szép hagyománya, hogy a hívek köréből kikerülő amatőr színjátékosok a misztériumjáték mellett egy karácsonyi színdarabot is előadnak.

Az előadások általában komikumok, amelyek bizonyos emberi hibákat, mint fősვნényesség, gyávaság, kétszínűség, figurálnak ki. E mellett komoly erkölcsi mondanivalóival gondolkodásra és lelkiismeret vizsgálatra készítetik a nézőt. A színdarabok állandó főszereplője Óhegyi Ernő.

» ***Figyelmeztettek már, hogy egy színművész veszett el benned?©***

Kérdésed hízelgő, de ha szó szerint értelmezzük, gunyoros felhangja is lehet. Hiszen figyelmeztetni akkor szokták az embert, ha valamitől óvni szeretnék, vagy rendre akarják utasítani. Tehát felhívhatták volna már az emberek a figyelmemet arra, hogy Ernő, a színművész már rég elveszett benned, igazán nem kellene már elvállalnod ilyen hosszú szerepeket. Lehet, hogy túlzott udvariasságból, de ezt még nem közölték velem, talán úgy vélik, hogy van még annyi önkritikám és ítélőképességem, hogy ezt magam is észreveszem valamikor. Az azonban igaz, hogy gyermekkoromban gyakran indultam szavalóversenyeken, olykor egész szép eredménnyel, de csak iskolai, legfeljebb kerületi szinten.

» ***Az eddigi színdarabokban milyen karakterek bemutatását bízta rád a rendező?***

Koromnál fogva nyilván nem a fiatal emberek által eljátszandó szerepek jönnek számításba. Rendezőim, kezdetben Bajnócziné Szucsák Klári, később Szolnokiné Vica osztották rám a szerepeket. Voltam Panov apó, az öreg suszter, Tolsztoj novellájában, a gazdag úr Jókai Mór Melyiket a kilenc közül c. elbeszélésének dramatizált változatában, Ebenezer Scrooge Dickens Karácsonyi énekében, tehetős nagybácsi Pásztor Árpád tavaly előadott jelenetében. A családom véleménye szerint nem kellett magam megerőltetni, hogy a szívtelen, hirtelen haragú, fősვნény, önző, szigorú milliomosokat alakítsam, mert ez nálam alkati adottság, állítólag otthon is ilyen vagyok. Persze, ahogy a cselekmény előrehalad, kiderül, hogy a zord külső mögött mélyen érző szív dobog, és a karácsony szelleméhez illően mindig megtelik a lelkem szeretettel a szegények és elesettek iránt, és még segíték is rajtuk. „Színészi” pályámon ezidén sem történik áttörés, az eddigiekhez hasonló karaktert alakítok. Lehet, hogy többek fanyalgását váltja ki, hogy évről évre ilyen didaktikus stílusú (Uram bocsá giccses) darabokkal állunk a plébánia hívei elé, de ne feledjük, hogy december 24-én, szenteste előtt csak az lehet a célunk, hogy játékunkkal egy könnyű díszecskét akasszunk a már többnyire feldíszített karácsonyfákra, amely szórakoztató formában emlékeztetheti az embereket a mindenkorai lelki megújulás lehetőségére, esetleg szükségességére.

» ***Mivel foglalkozol a világban és szabad idődben?***

Mivel a mindennapi megélhetéshez szükséges a test fenntartása is, nem elég csak a lelki életünkkel foglalkozni. Mint a legtöbb ember, hétköznap én is bejárok dolgozni, fő állásban számítástechnikával foglalkozom. Nem vagyok megszállott számítógépes szakember, eredetileg tanár szakot végeztem. A havonta megjelenő Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapokat még ma is járatom, s ha tehetem, napokig el tudok gondolkodni egy-egy nehezebb feladat megoldásán. A metrón utazva minden nap keresztretjvényt fejtek. A Fülest csak nagyritkán veszem meg, ezekben az „Olasz módra” jellegű keményebb diókat kedvelem. Valaha zongoráztam is, de ebből mára már csak a zene szeretete és élvezete maradt meg.

» ***Hogyan kerültél ide a Béke térre? A színjátszáson kívül milyen szálakon kötödsz még egyházközségünkhöz?***

A Szent László plébánián mindenki által jól ismert Schunk családdal való ismeretségünk révén vendégként kerültem ide. Amikor a Schunk Laci által alapított kórus vezetését tíz évvel ezelőtt Mohay Miki vette át, Laci felajánlotta nekem a lehetőséget, hogy részt vehetnék az énekkari munkában. Ezt az ajánlatot elfogadtam, s nagy öröömre olyan jó lelki közösségre is találtam, hogy ez a vendégeskedés még máig is tart. Tehát elsősorban a kórus éneklés által kötődöm az egyházközségekhez, tudni illik, mióta megkereszteltek, a lakóhelyem szerint a Felsővízvárosi Szent Anna plébániához tartozom, általában a vasárnapi szentmisére is oda járok.

» **Hogyan találkozótál Istennel?**

Nyilván ő hívott engem, a szüleim és a környezetem, a neveltetésem plántálta belém az isteni kegyelmet, hogy felismerhessem őt, mint mindenütt jelen lévő és gondoskodó Atyát. Persze mindenkivel előfordulnak olyan események, legyen az gyász vagy öröm, amikor szinte kézzelfoghatóan érezzük Isten közelségét. Egy autóbalesetből való megmenekülés, egy váratlan felgyógyulás, ilyeneket szoktak emlegetni nap mint nap. A némi matematikai műveltséggel megfertőzött elme ezeket a történeteket kizárólag a nulla valószínűséggel bekövetkező, de nem lehetetlen, véletlen eseményeknek nevezi. Ha hiszünk az isteni gondviselésben, talán egy kicsit másképp is értelmezhetjük ezeket. Eszembe jut egy 2002-ben velem megtörtént eset, ami számomra üzent valamit, amire más talán csak legyintene. A szicíliai Etna megmászására készültünk a családdal. Lent forró napsütés, de a hosszú menetelésre felkészülve, túrabakancsot is vittünk magunkkal a kocsiban, addig persze szandálban vezettem. Cipőcsere közben vettem észre, hogy a bakancsba való zoknit a kempingben felejtettem, ahonnan már több tíz kilométerre eltávolodtunk, vásárlásra nincs lehetőség. Bosszantó, mert a kemény bakancs fel tudja törni a bokát, ha mezítlábra húzzák fel. És mi történt: a nagy túra előtt egy ott levő kisebb vulkán peremén sétálva a salakos talajon, az út közepén megpillantok egy pár zoknit, majdnem rálépek! És már szinte hallom is: Miért esel kétségbe, kicsiny hitű, gondolod, hogy magadra hagylak, hogy bármiben is szükséget szenvedj? Tessék, húzd fel a lábadra!

» **Van-e kedvenc tárgyad, szertartásod, vagy bármi más, ami kezdettől fogva vonz a templomba, illetve az egyházhoz?**

Tárgyak és szertartások is vonzanak a templomba, egy-egy templom művészeti remekművei nagy lelki élményt is jelenthetnek. A hosszú húsvéti szertartások igen fárasztóak is lehetnek, olyankor órákig kell álldogálni, mégis több százan ott vagyunk a templomban. Az Úr napját meg kell szentelni. Ne vessük meg a bűnös embert, ha a templomban látjuk minden vasárnap. Olyan sok bűnt követünk el, legalább a könnyebben teljesíthető parancsoknak engedelmességek. A vasárnapi templomba járás a családjunkban olyan természetes volt, mint az, hogy hétköznap a munkába indulunk. Tehát ez életforma, mondhatnám megszokás. Akkor érzi igazán az ember, hogy ez mennyire hiányozhat, ha megvonják a mise hallgatás lehetőségét, mint például a szocialista időkben a katonaságnál. Azonban küzdenünk kell, hogy a megszokás ne legyen elgépiesedés, és ha jut ülőhely, akkor az esetleges hosszabbra sikerült prédikációk alatt ne bóbiskoljunk el. S habár elég idős vagyok már, ezen a téren látok még magamban fejlődési lehetőséget.

H.Á.

Kultúra

A MISZTÉRIUMJÁTÉK

A misztériumjáték (görög műstérion 'rejtély' 'titok') a liturgikus drámákból kibontakozó késő középkori vallásos színjáték, mely ó- és újszövetségi, néha apokrif evangéliumokból merített jeleneteket dolgozott fel. A 13-14. században a játékok kikerültek a templomból a főterre, a piactérre és nemzeti nyelvűvé váltak. A karácsonyi és a húsvéti játékok mellé újabb tárgyak járultak, melyeknek már nem volt liturgikus eredetük. A misztériumjátékokat a városi polgárság adta elő a papság és iskolamesterek közreműködésével. Az előadások terjedelme és stílusa a színpadformától is függött: leghosszabbak a szimultán színpadon lejátszódó francia és német misztériumok; a mozgószínpadnál (szekérszínpadnál) a dráma jelenetekre bomlott fel. Az ezekhez kapcsolódó 10-12 színpadkép rendszerint egy hosszú emelvény-rendszeren volt elhelyezve a város főterén. Ezek a képeken a

menyországától a bibliai helyszíneken át a pokolig minden fontosabb helyszín ábrázolva volt. A álló közönség minden jelenet után egy másik képhez vonult az előadás folytatásáért.

Magyarországon a betlehemezés is a középkori misztériumokból alakult ki, ezért nevezték paraszti misztériumjátéknak is.

(forrás: www.enciklopedia.fazekas.hu; Magyar Néprajzi Lexikon)

Elmélkedés

SZÜLETÉS (?)

Egy várandós anya ikreket hord a méhében. Az egyik egy "kis hívő", a másik egy "kis szkeptikus". Beszélgetnek:

- Te hiszel a születés utáni életben? - veti fel a szkeptikus.

- Hát persze. - mondja a kis hívő. - Az itteni létünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erőseké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!

- Butaság! Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom, - mondja a kis hívő - de biztos sokkal világosabb lesz, mint itt bent! Talán, lehet, hogy a száunkkal fogunk enni, és a lábunkkal fogunk menni!

- Megyünk a lábunkkal, és eszünk a száunkkal!? Micsoda butaság! Nonszensz, lehetetlen! Itt van mindjárt a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!

- Hát persze, hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni.

- Soha nem fog működni! Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét túrtúra!

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet, - mondja a kis hívő - de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és ő nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya!? Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis szkeptikus.

- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezőnk, nélküle nem létezhetnénk!

- Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis hívő elgondolkozik egy pillanatra, azután szelíden így szól:

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsíogatja világunkat! Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!

„MI CSAK AZ ISTÁLLÓ VAGYUNK”

Anselm Grün írja C.G. Jung nyomán, hogy az embernek tudnia kell, ő csak az istálló, amelyben az Ige megtestesül, Jézus megszületik. Nem Istenhez méltó palota vagyunk, sőt semmiféle erőfeszítésünk, aszkézis, meditáció, imádság sem tehet azzá. El kell fogadnunk, olyan istálló vagyunk, amelyben sok piszok, tisztátalanság, jó néhány „állat” van. Mégis ide akar jönni az Ige, itt akar megtestesülni, és innen elindulva akarja meghódítani lényünk nemesebb részeit, intelligenciánk szépszobáját, amely a titok mögött messze lemaradva először csak annyit tud mondani: „itt már nincs hely”.

Ahogy az első keresztény nemzedékek érdeklődését éppen a húsvéti eseményeknek, a Szentlélek működésének egyre mélyebb és személyesebb megtapasztalása fordította Jézus életének kezdetei, azaz a megtestesülés misztériuma felé, úgy ma is a húsvét misztériuma és annak

életalakító ereje fordítja a keresztény ember figyelmét a megtestesülés, az emberré válás misztériuma felé.

Magától értetődőnek tartjuk, hogy az istálló, melyben Jézus megszületett, néhány évszázaddal később már templom, szent hely. Van ebben a magától értetődő jelentésváltozásban egy nagyon mély párhuzam, amely minden egyes keresztény életében lejátszódó folyamat, már amennyiben tényleg keresztény. Istálló vagyunk ugyan, de hivatásunk, hogy templommá legyünk.

Amikor az istálló befogadja Jézust, még istálló, de már teljesen új fényben tündöklök, a szeméttel, az állatokkal és minden istállószerűvel együtt, de a Jelenlét fénye már átértelmezi ezt a realitást. Még nem templom, de már elkezdett azzá lenni. Már csak idő kérdése, hogy a külső is hozzá alakuljon ahhoz, ami lényegileg új.

A megtestesülés titkának ünneplése karácsonyhoz kötődik. Minden hiteles keresztény ünnep átformál, az ünnevelt misztérium önmagában alakít. A megtestesülés misztériumának gyakorlata azonban teljesen hétköznapi. A mindennapjainkhoz van leginkább köze, hiszen emberi egzisztenciánk az imádság helye immáron, mert él benne az Ige. Mivel eljött az istállóba az Ige, ezért az imádás helye lett, és minél inkább az imádás helyévé lesz, annál inkább él benne az Ige, azaz válik templommá.

Tudatosan, vagy tudattalanul minden ember vágyik arra, hogy imádhasson valamit, vagy valakit, hogy leborulhasson valami, vagy valaki előtt, ami méltó a hódolatra és az imádsásra. Nagyon rossz az embereknek újra és újra felfedezni, hogy amit, vagy akit imád, az nem méltó arra. Tehát keserű csalódások után tudattalanul keres, és otthontalanul bolyong... Csak a „Bárány méltó a hódolatra és a dicsőítésre”, aki gyermekként jött a mi istállónkba, akinek imádságában immáron otthonérzetet nyerhetünk. Mert az ember nincs otthon másutt, csak isten imádságában. Isten imádságának, ezzel együtt otthonérzetünknek ára pedig nap, mint nap az, hogy érzéseink és vágyaink lármás világából kitorve otthon lehessünk önmagunkban, a templomban, még akkor is, ha az kicsit még istálló...

Pehm Gilbert Antal ferences rendi szerzetes

Közös élményeink

MEZŐFÖLDI ZARÁNDOKLAT

2008.09.26.

Az őszi egyházközségi kirándulásunk Mezőföldre vezetett, Tolna megyébe Laci atya vezetésével. Először Simontornyán néztük meg a hatalmas várerődítményt. A 13. század végén Salamon fia Simon, e helyen építette fel a tornyot., amelyről kapta nevét a település. Ma már a torony nem létezik. Ebben a században épült a vár. A vár körül húzódó falak maradványai ma is láthatók. Első Károly Hencz budai várnagynak adományozta a várat.

Később a Laczkfi család tulajdonába került, majd a kanizsaiak szerzik meg, ezután az ozorai Pipó birtokolja. Később a Garai családé, majd Gergellaki Buzlay Mózes tulajdonában éri el fénykorát a vár a 1500-as években. Reneszánsz stílusban, majd 150 évig a törökök uralják, a Rákóczi szabadságharc ellen átalakítják katonai célokra, ennek következtében elveszti szépségét, a szabadságharc bukása után pedig jelentőségét.

A vár északi szárnyában találhatóak a lovagterem maradványai. A Szent György lovagrendnek négy magyar tagja van jelenleg. Időszakos képműkiállítás látható. A simontornyai katolikus templomot Szent Simon és Júdás Tádé apostolokról nevezték el. 1808-ban épült barokk stílusban. A belső freskót Dorfmaister festette. A templom gyönyörű tele

szobrokkal és festményekkel.

Következő úti célunk Ozora volt. Az ozorai reneszánsz várkastély a 15. században épült. Zsigmond király engedélyt adott, az olasz Filippo Skolariknak (ozorai Pipónak) hogy Várat építhesse, aki Ozorai Borbálát vette nőül. A vár inkább olasz palotára emlékeztetett, mint várra.

1730-ban az Esterházyak barokk kastéllá alakították. majd az uradalmak magtárnak használták. 1980-ban kezdődött a kastély helyre állítása, 2002.-ben fejeződött be. Napjainkban a várkastélyban látható Borbála hálószobája a reneszánsz kandallós trónterem sárkányos címerrel és ebédlő. A kápolnában szent György csont ereklyéjét őrzik. Az Eszterházy szalon, barokk szoba a sakktáblával, vagy 25 millió forintot érő kandalló, a barokk asztalon látható kelyhek, felkeltik érdeklődésünket az elmúlt századok tárgyai iránt.

Utunk Dég község felé folytatódott. Közéledvén megálltunk a Dég mezőföldi tájháznál. Nagyanyáink korabeli szoba és konyha berendezései tárultak szemünk elé, például: falvédők, vasalók, képek, mángorlók.

Amikor Dégre érkeztünk lehetőségünk volt összehasonlítani a Keszthelyi Festetics kastéllal, ahol már korábban jártunk. A dégi kastély kisebb, de szépen berendezett. A kastély 100 méter hosszú egybefüggő termeiben igazi szenzációt kínáló kiállítás látható a Festetics család, a kastély, a park, és a hazai szabadkőművesség történetéről. A kastélyban lévő frissen restaurált székek egy plébániánkhöz tartozó hívő (Galambos István) munkáját dicséri. A hatalmas park rózsalugasai a házasodni vágyók kedvelt fénykép készítő helye.

Utolsó állomásunk Enying volt, ahol a Nepomuki Szent Jánosról elnevezett katolikus templomban Szentmisét mutatott be szeretett káplán atyánk. A templomot Herceg Batthyányi Fülöp építette 1838-40 között neoklasszicista stílusban. A monumentális hatású ünnepélyes homlokzatú műemléket oszlopos előcsarnok, kupola, és latin kereszt alaprajz jellemzi. Tornya 30 m. magas. Mellék oltárok képein: Szűz Mária és IX. Lajos francia király láthatók.

Hazaindulásunk előtt még a Cserepes Csűrbe betértünk, ahol a gyerekek a fazekas mesterség rejtelmével ismerkedhettek meg. Az itt készült népi, és modern kerámiákat meg is lehetett vásárolni.

Nagyon tartalmas, élményekben gazdag napunk volt, amit örökre elraktározunk emlékeinkben.

Boós Klári néni

PÁTY, NAGYKOVÁCSI

2008.10.11.

Egy szép őszi szombaton kirándulni mentünk a Budai-hegyekbe. Nem a megszokott kiindulási helyekről indultunk, hanem a Széna térről sárga busszal Telki határáig utaztunk. Itt aztán belevettük magunkat egy kis kerítés mászás után az erdőre netegbe.

Útközben egy farönk-szállító jármű haladását elősegítettük azzal, hogy némi összefogással egy keresztvezetésben parkoló járművet néhány méterrel arrébb helyeztünk. Az idő egyre szebb lett, lekíváncozott a pulóver is rólunk. Egy kilátóhelyhez érteztünk, ahol egyre több turistával találkoztunk. Továbbindulva olyan érzésünk volt, mintha a körúton járnánk, ugyanis lépten-nyomon kirándulókba botlottunk. Mint megtudtuk, egy teljesítmény- túrát teljesítettek.

Útközben aztán nem Budajenő felé kanyarodtunk, hanem egy távolabbi úti célt, Nagykovácsit irányoztunk be. Megkóstoltuk az út menti som bokrok termését. Némelyik már kellően puha és édes volt, némelyikre pedig összehúzódott a szánk, olyan savanyú volt. De így is jól esett, mivel fogyatkozott az ivóvizünk. Lépten-nyomon gyönyörködtünk az őszi erdő szépségeiben. Néhányan színes faleveleket gyűjtöttek.

Kitartó séta után Nagykovácsiba érteztünk. Még világos nappal, kora délután mindenki hazaérkezett, de azért lábunkban éreztük az egész napi menetelés fáradtságát.

Rajkai Jóska

FÉRFIAK ZARÁNDOKLATA

2008.11.08.

Talán a plébánia történetében először a férfiak egyedül, felügyelet nélkül keltek útra, messze a barátnők és feleségek vigyázó tekintete nélkül. Azonban tudtuk, hogy lélekben ők is velünk vannak, gondolataikban vigyázzák utunk. Elindultunk egy újonnan kialakuló zarándok hely - Kolontár, Devecser, Somló-hegy -, a most átadott Jézus ösvény felé.

Minden férfiban fogalmazódott egy kérdés: elindul valami? Hmm... Minden esetre mi elindultunk utunkra, kisebb zökkenőkkel. Kinek az óra ismerete okozott gondot, hogy a megbeszélte indulási időre a plébánia elé érkezzen, kinek a telefonnal akadtak gondjai és voltak, akiknek egyszerűen alvási hiányosságait kellett pótolni. Ettől függetlenül egy gyors útvonal egyeztetés után a négy autó férfikkal rakott terhével elindult.

Az időjárás nem mondhatni, hogy kegyeibe fogadta a társaságot. Amerre indultunk a meteorológiai előrejelzés borús esős ködös időt jelzett. Ez azonban nem szegte kedvét kis csapatunknak. Az autókban tapogatózó óvatossággal indultak a generációk között, ami egyre inkább oldódni látszott az első pihenőhely felé közeledve. Főleg amikor bizonyosodott, hogy minden autó egy kis vargabetűvel érkezett a megbeszélte helyre. Mindezek ellenére megérkeztünk Devecserre a plébániára.

Itt megnéztük a Jézus ösvényről szóló kiállítást, majd innen az ösvény és mindenek kezdé-

téhez, a születés barlangjához mentünk. Egy szentmise keretében hangolódunk a zarándoklatra. Rövid történelmi ismertető után haladtunk tovább a patak partján, ami magát a Jordánt volt hivatott elénk idézni, egészen a forrásig, melynek évszázad óta hisznek a helybéli emberek gyógyító erejében. Ebből a forrásból merített és a Jordán folyóból hozott vízzel megkeresztelkedésünkre emlékeztünk egy kereszteléshez hasonló szertartással és megerősítettük kereszténységi fogadalmunkat. Mindenkin látszott a meghatódottság, felnőtt fejjel átélni azt a csodát: mi keresztények vagyunk! Akkor hát próbáljunk meg úgy is élni!

Utunk József házához vezetett, ahol József példáján az édesapai hivatásért imádkoztunk. Gyarló férfiak lévén megéheztünk, így mindenki a gondos otthonmaradottak által csomagolt hazai majszolásába kezdett. Józsi falatozással és beszélgetéssel múltattuk az időt, most már kezdünk úgy érezni mindegy ki milyen korú, a fontos, hogy együtt, egy felé tartunk. Tartottunk is a következő megállóhoz, a kálváriához, ahol a stációkat végig imádkozva a csapat még inkább úgy érezte, egy gyé válik. Volt ez mindaddig, mígnem a társaság megérkezett a Somló hegy lábához. Ha az ember e vidéken szétnéz – amikor nincs köd és alkonyat -, a hegyet látja teli szőlővel, borospincével, és Jézus feltámadása utáni találkozásokat megörökítő, Jézus ösvény utolsó állomásait jelképező szoborcsoportokat. No férfiak, mit előbb? A lelket tápláló, de testet próbáló út a ködös hegyre fel, vagy a borospince (ami szintén nagyon fontos gasztronómiailag)? Hegyre fel! Köd, csúszós út, átázott cipők, ruhák. Pihenő és rövid ima a szobroknál, de tovább fel a csúcsra, az út végét jelző kilátóig. A mi esetünkben csak a nevében volt az, mivel az orrunknál nem sokkal láttunk messzebbre. Az utolsó táblán olvashattuk, „Isten hozott a Mennyben”.

Vissza az út ugyanaz: szítáló köd, erősödő szűrkület, csúszós kövek. Most már jöhet a pince, a vacsora, a hazaút! A pincében nagy szakértelemmel kóstolunk és választottunk az „otthoniaknak” bort, a vendéglőben jó kedvvel és étvágygal fogyasztottuk az ételt. Tányér és kanálcserőmpöléstől, hangos eszmecekeréktől zajos az étterem. De eljön az idő, amikor utunkat hazafelé kell vennünk.

A parkolóban búcsúznak egymástól, szorongatjuk egymás kezét, lapogatjuk a másik vállát, majd mindenki a megfelelő kocsiba száll és irány haza. A hazaút már csendesebb, emlékező beszélgetések ezek már. Mindenki a neki megfelelő helyen száll ki, így én is. Visszanézek az autókban maradtakra, találkozik tekintetünk, igen elindult valami. Köszönöm Uram!

Takács Imre

SZENT ERZSÉBET ÜNNEPSÉG

2008.11.22.

Az idén november 23-án Krisztus Király ünnepén volt a betegek szentségének ünnepélyes felvétele. Előtte 22-én Szent Erzsébet ünnepe. Erre az alkalomra az időseknek minden évben szervezünk egy kis ünnepséget. Szolnoki Vica megkért, hogy vállalnék-e erre az alkalomra egy kis szereplést. Örömmel elvállaltam. Móra Ferenc: Öreg ember, öreg fa című elbeszélését vittük színre. Én voltam az elbeszélő, s néhányan meglevevítették az elmondottakat. Ez a mű nagyon szépen érzékelteti, hogy miért kell az öregeket megbecsülni.

A mai életben nagyon nagy szükségét látom annak, hogy a fiatalok az idősek tapasztalatait megismerjék. A műsorban a gyerekek is szerepeltek. Zongora és furulya színesítette az előadást. Befejezőként többen elszavaltuk: Papp Lajos szívsebész: Az én Miatyáncsom című gyönyörű versét. Ez a vers az élet gondjaiba és problémáiba befáradt embereknek ad vigaszt és reményt.

*„Ó „ lélek” ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba, reményteljesen,
S fohászkodj:
MI ATYÁNK, KI VAGY A MENNYEKBEN!”*

Fodor Ferenc

ADVENTI KOSZORÚ-KÉSZÍTÉS

2008.11.29.

Idén is meghirdettük a plébánián, hogy lehet adventi koszorút rendelni, amit a plébánia fiataljai készítenek el. Szerencsére ismét volt rá kereslet, kb. 70-80 koszorút rendeltek a hívek, de számítva további vásárlókra, 100 darabot készítettünk.

Advent első hétvégén szombaton, a fél nyolcas mise után kezdett gyülekezni néhány lelkes gyerek, fiatal és felnőtt a földszinti hittantermekben. Friss tuja és fenyő illatban láttunk hozzá a munkához. Az egyik teremben elkezdtük bevonnai a koszorú alapokat az örökzöldekkel, a másik hittanteremben megkezdődött a díszítőelemek előkészítése, szalaghajtogatás, tobozdrótozás, gyertyák előkészítése, stb. A munka mellett kellemes beszélgetéssel telt az idő. Észre sem vettük, hogy mire elkészült a száz koszorú, már délfelé járt az idő. Az utolsó koszorú elkészülte után takarítással fejeztük be a nagy munkát, majd mindenki 1-1 adventi koszorúval a kezében indult haza.

Áldott Adventet és Boldog Karácsonyt!

Dia

HANGVERSENY

2008.11.30.

Kivételes zenei élményben volt részünk Advent 1 vasárnapján az esti mise előtti 1 órában. Borsódy László a világhírű trombitaművész és barátai-művésztársai örvendeztettek meg igazi ünnepi zenével. A műsorok címe: "Ünnepi muzsika a XVII.századból"

A trombita-hegedű-harsona-orgona hangszer összeállítás különféle variációja igazi ünnepi hangulatot varázsolt a templomba.

Akik eljöttek, hátatelt szívvel mentek haza illetve maradtak a Szentmisén.

Schunk László

A KILÓ AKCIÓ

2008.12.05-06.

A Kiló Akció az egy olyan program, ami esélyt ad arra az embereknek, hogy segítsenek a rászorulóknak.

Az egész úgy kezdődött, hogy elmondták nekünk, hogy mit kell csinálni. Szépen beültünk a földszinti hittan terembe, és végighallgattuk, amit a vezető elmondott. Azután a lehető legrövidebb úton elmentünk az Őrs vezér téri Match áruházba, ahol a megfelelő intézkedések után kértük a kedves vásárlókat, hogy adakozzanak tartós élelmiszerekkel a rászorulóknak, nagycsaládok, árvák számára. A vásárlók 85%-a elfogatta a kérésünket, miután a pár óra elteltével legtöbben teljesítettek, nagy örömmel távoztunk a helyszínről (persze nem üres kézzel).

Hazatérés után aki meg akarta venni a pólót az megvette, aki pedig nem, az nem vette meg.

Dénes Péter

Új kezdeményezés indult plébániánkon. Környékbeli plébániákkal karöltve a plébániai Karitászok számára gyűjtünk tartós élelmiszereket, melyeket aztán a karácsonyi csomagokban szét tudnak osztani. Plébániánk irodavezetője, Bánlaki Zoltán más sok éve szervez ilyen akciót, és az eddigi szervezők engedélyével felelőségével megszervezte, hogy három plébánia fiataljai december 5-én és 6-án a Match áruházakban gyűjthessenek. A fiatalok ösztönzésére a csapatok között egy versenyt írtunk ki, hogy amelyik a legtöbb élelmiszert hozza be, az egy kétemeletes tortát kap ajándékba. Az előkészítő megbeszélés elején szavazás után meg is állapodtunk, hogy feketeerdő torta legyen. Sok nevetés közepette elgyakoroltuk, hogyan is szólítsuk meg a vásárlókat a bejáratnál, mit csináljunk, ha elutasítanak, vagy miként vegyük át a felajánlott élelmiszereket megköszönve a vásárló nagylelkűségét. Elérkezett hát a várva várt nap, amikor mindenki a maga csoportjával elment az áruházba, és kezdődött a nagy munka. Eleinte nehezen indult a megszólítás, hebegve-habogva mondtuk el a kéréseinket, és árgus szemekkel vártuk, mikor is hozzák az első adományt. Kb. 20 perc után kezdett szép lassan gyűlni az adomány a bevásárlókocsinkba, ahonnan aztán válogatva dobozokba raktuk át, részletes listát készítve a leltár miatt és hát a verseny miatt is. Három óra olyan rövid időnek tűnt az elején, de amikor kezdet kiszáradni a száunk a sok kéréstől, és már a lábunk is kezdett cserbenhagyni, éreztük pont elég volt ennyi. Jó volt látni, ahogy meg-megálltak az emberek, és az egyenpólónak köszönhetően is, meghallgattak minket. A turnus végén vagy átadtuk a szórólapokat és a helyünket a következőknek, vagy szépen mindent összeszedve visszajöttünk a plébániára,

ahol leadtuk az élelmiszert és kíváncsian vártuk a szervezők választát, hogy van-e esélyünk, hogy a mi csapatunk nyerjen, mi gyűjtöttük-e a legtöbbet, de síri csend és kitérő válaszok jöttek csak vissza, így el kellett fogadnunk, hogy csak a januári eredményhirdetésnél fog kiderülni, ki is lett a győztes csapat. De nem is ez az igazán fontos, hanem az, hogy a gyerekek és fiatalok is tehettek valamit a rászoruló karácsonyi ajándékozásához, valami olyat adhattak, ami valóban az övék, még ha nincs is fizetésük, mégpedig a szabadidejüket, áldozatukat és egy kicsit a szívüket is. Ezt jelzi az a több mázsa élelmiszer, amit gyűjtöttek. Isten fizesse meg minden adakozónak, aki meghallgatta kéréseinket és a három plébánia résztvevő fiataljainak is! Remélem, hogy jövőre újra nyílik lehetőség ilyen formában is segíteni a rászorulóknak, és akkor még többen küzdünk a (remélhetőleg háromemeletes turo) tortáért és a megtisztelő győztes csapat címért.

Laci atya

BETLEHEMI BÉKE LÁNG A BÉKE TÉREN

1986-ot az ENSZ annak idején a béke évének titulálta. Ekkor egy bécsi cserkészcsapat kifundálta, hogy ők karácsonyra nem más, mint a béke valódi szimbólumát, azaz a betlehemi Születés barlangban égő örökmécses lángját hozzák el templomukba! A lángot azonban nem tartották meg maguknak, hanem elhívták a világ cserkészeit, hogy a szeretet és béke szép szimbóluma minél több helyen világíthasson.

Mi, Béke téri cserkészek a legtöbb magyarországi és határon túli csapathoz hasonlóan a '90-es években csatlakoztunk a hagyományvált szép kezdeményezéshez, és évről évre valamely budapesti templomból elhozzuk a lángot szeretett közösségünkhöz.

Idén arra gondoltunk, hogy nem autóval hozzuk, vagy a BKV járatain "csempésszük" a fényt, hanem egy kis zarándokút keretében gyalogosan hozzuk el a Böszörményi úti református testvérektől.

Érdekes jelenség. A szeretet és béke valódi szimbóluma szinte észrevétlenül, teljes közönytől övezve haladt át a magyar főváros utcáin

és terein; talán épp olyan észrevétlenül, ahogyan a Megváltó jött az övéi közé... Természetesen bárki elviheti otthonába a betlehemi béke lángot a templomból!

Hajósi Áron

BESZÁMOLÓ A KÉZMŰVES FOGLALKOZÁSRÓL

2008.12.13.

Advent nemcsak a bűnbánati idő, hanem a derűs készülődés ideje is. Készülődés a karácsonyra, készülődés Jézus Krisztus születésének ünnepére. Tartalmas adventi program a kézműves foglalkozás, amelyet hagyományosan minden évben megrendez plébániánk. Idén én is részt vettem a foglalkozáson.

Két teremben tevékenykedtek a kicsik és a nagyok. Az én feladatom az anygalkák, fenyőto-

bozok díszítése, hópihé elkészítése volt. Az anygalkákat fésült gyapjúból és csipesz felhasználásával készítettük el. Sok dolgozó kis kéz serénykedett, de az idősebb generáció tagjai is sokat segítettek a kicsiknek. Nagy öröm volt látni a fiúk és lányok lelkesedését, amely átragadt a felnőttekre is.

Jó érzés volt megtapasztalni, hogy sok visszatérő gyermek van, akik szívesen töltik az idejüket a plébánia különböző foglalkozásain. Ők is bekapcsolódnak a plébánia életébe, mindig lehet rájuk számítani.

Remélem, hogy a fiatalok jövőre is hasonló lelkesedéssel fogadják az ötleteinket.

Ignáth Valéria

MINISTRÁNS ÉJSZAKAI TÚRA, BARLANGÁSZÁSSAL EGYBEKÖTVE

2008.12.13.

Túra, barlangászás, és ez mind éjszaka? jól hangzik, ugye?

Az egész 19-kor kezdődött a plébánián. Amennyien voltunk, beszálltunk a kocsikba és elindultunk a Pilis felé. Mikor megérkeztünk, neki is vágjunk a hosszúnak ígérkező „útnak” (már amennyire útnak lehet nevezni ahol mentünk). Mit is lehet ilyenkor csinálni? Menni, menni, mendégélni... mentünk felfele is meg lefele is, és egyszer csak megálltunk egy barlangnál, amit egészen pontosan Legény-barlangnak neveznek. Ez a Pilis NY-i lejtőjén található. Itt megálltunk és ettünk. A barlang bejárata zárva volt tehát igazából nem lehetett sokáig menni, viszont egy nagyon tágas hely volt előtte, még denevéreket is lehetett hallani és látni (már aki látta ☺). Egy kisebb csapat elindult a Legény-barlang „testvéréhez”, a Leány-barlanghoz aminek sokkal kisebb volt a nyílása. Páran inkább fennmaradtunk, de végül lehívtak minket is (ekkorra már elkezdett esni, ami nehezítette az utunk). Pontosan nem tudtuk, hogy merre vannak, merre menjünk, de a hangok után sikeresen megtaláltuk a kijáratot amit a bejáratnak gondoltunk (legalább is a többiek nem ott jöttek be). Megbeszéltük, hogy akik a kijáraton jöttek be azok a bejáratnál mennek ki és fordítva. Ez viszont nem volt ilyen egyszerű. Mikor megláttuk, hogy hol jöttek be, kicsit elgondolkodtunk rajta, hogy ez lehetséges? Nagyon szűk kis résen „kellett kimennünk”, szinte kúszni is alig lehetett. Én megpróbáltam ott kimenni, de végül meggondoltam magam és rájöttem, hogy inkább a könnyebb utat választom. A kicsiknek persze sikerült, jó nekik! ☺ Visszamentünk a cuccokhoz, mert otthagytuk őket a másik barlangnál.

Geoládáztunk is. Akik akartak feljebb mentek és kerestek egy kis ládát amibe van egy jelszó és más apróságok. Meg is lett a láda. Visszamentünk és folytattuk utunkat. Még nem haza mentünk, hanem egy másik „barlanghoz”, a Tündér hasadékhoz. Nehézkes volt a bejáratához menni. Akik nem mertek lemenni, más utat választottak. Egy lyukon kellett lemászni, és a végén ugrani egy nagyot. Akik a rendes bejáraton jutottak be, segítettek lemászni a lyukon. Én is ott másztam le. Magyarázták, hogy hova is lépjek és, hogy már ugorhatok... végül valami más módszerrel, máshogy lemásztam egy darabig, aztán már kénytelen voltam ugrani. Szerencsésen földet értem. Ezek után közölték, hogy ennyi volt és mehetünk tovább. Ezért másztam le? Igen. Szerintem megérte, jó volt (és vicces).

Ezen is túl voltunk, mentünk tovább, másztunk ide-oda, le-föl, jobbra-balra. Már hazafelé vettük az irányt, a rövidebb úton. Hajnali 3-ra meg is érkeztünk a plébániára. Voltak, akik ott aludtak és voltak, akik hazamentek. Vége volt a túrának, jól esett megpihenni. Szerintem nagyon jól sikerült, csak kár, hogy kevesen jöttek. Remélem, majd máskor többen leszünk. Megint egy izgalmas túrát tudhatunk magunk mögött. MEGCSINÁLTUK!!! Köszönet a szervező(k)nek.

timcsussz

MIKULÁS KONTRA TÉLAPÓ

A mikulás ünnepség szöveggönyve tanulságképpen a kétkedőknek.

Télapó

Miért vagy te az igazi? Mikor kezdted ajándékokat osztogatni? Én már több mint 50 éve ajándékozom a jó gyerekeket.

Az én ruhám szép piros és feltűnő Mikulás

Én az északi sarkon élek egy jól eldugott, titkos helyen!

Én nekem vannak segítőttem, a krampuszok.

Tőlem minden jó gyerek kap ajándékot.

Én is adok ajándékot a rosszaknak. Virgácsot és szenet.

Engem sokan már karácsonykor is várnak.

Igenis tudd meg, jól esik, ha várnak, ki ne szeretne olyan sikeres lenni, hogy kétszer is akarják őt.

Én mindig sok csokit és játékot adok a gyerekeknek, mert azoknak örülnek igazán.

Ha-ha-ha! Ez a legjobb vicc, amit hallottam. Melyik az a bolond gyerek, aki ilyennek örülne?

Mikulás

Én vagyok az igazi. Én már a IV. században éltem, és akkor segitettem a szegényeken.

Én még mindig olyan ruhát hordok, amit a püspökök hordanak, hisz az vagyok, és nem egy üdítőital cég találta ki a ruhámat.

Az én lakóhelyem a mennyország, ahová mindenki eljuthat az élete végén.

Nekem nincs szükségem ilyen segítségre. A krampuszoktól pedig félnek a gyerekek.

Tőlem nem csak a jó gyerekek kapnak. Igaz, hogy én is a jó gyerekeknek örülök, de azért valami kis ajándékot hozok mindenkinek.

Te mit szólnál, ha ilyen ajándékot kapnál?

Ez az igazán szomorú. Karácsonykor Jézus születését ünnepeljük, és a Kisjézust várjuk, nem a télapót vagy Mikulást.

Hát például én. Tudod én nem sikeres akarok lenni, hanem örömet akarok szerezni a gyerekeknek. Nekem ez a legfontosabb.

Persze fontos az öröm, de én inkább olyan ajándékot adok, ami nem csak örömet szerez, hanem hasznos is. Persze, hogy ebbe időnként belefér a játék is és az édesség. Gondoltál már mondjuk gyümölcsre, vagy fogkefére ajándékként?

Tudod, édességet biztos mindenki sokat kapott már otthon és az éjjel is szinte mindenkit megleptem vele, de nézd csak meg, hogy ezeknek az ajándékoknak is fognak örülni. Tessék. Az első a tied és Krampuszaidé. Hisz én rátok is gondoltam.

Humor

- Az Isten már régen halott, - így a fiatalember.

- Különös - csodálkozik az öreg szerzetes -, egy órája még beszéltem Veled.

Egy fiatal édesanya légyecsapóval a kezében vadászott a szobában repdeső és idegesítő szúnyogra. A kis hároméves Sanyika megfogta édesanyja kötényét és rimánkodva kérte:

- Anyukám, ne csapd agyon, hagyd élni!

- Hogyisne, hogy megcsípjen.

- Lehet, de legalább foglalkozik velünk!

Gyerekszáj (egy hévízi hitoktató gyűjteményéből)

- Miért kellett Máriának és Józsefnek Betlehembe menniük?

- Máriának és Józsefnek azért kellett Betlehembe menni, mert ott volt a választás.

Részlet az Üdvözlégy Mária imádságból:

...Asszonyunk Szűz Máriája, Istennek Szent Anyja....

- Mi kísért minket bűnre?

- Bűnre, a szennyezett levegő, a rossz környezet, és a gonosz lélek kísért minket.

- Mit mondott Keresztelő Szent János Jézusnak, mikor keresztelkedni jött hozzá?

- Nem vagyok arra méltó, hogy a lábadat megpucoljam.

- Milyen hasonlattal fejezte be Jézus a Hegyi Beszédet?

- Aki figyelt az tanult, aki nem, az butult.

A hónap szentje

SZENT JÁNOS APOSTOL ÉS EVANGÉLISTA

December 27.

A négy evangélista közül az ő szimbóluma a sas, melynek szárnyalása, magas röpte és napra figyelő tekintete jól kifejezi János sajátosságait. A negyedik evangéliumban csak úgy szerepel, mint „a tanítvány, akit Jézus szeretett”, s ez olyan jelző, amelyet a tanítványok közül senki más nem visel.

A szentírásmagyarázókat sokáig foglalkoztatta a kifejezés: „a tanítvány, akit Jézus szeretett”. Kétségtelen, hogy János Péterrel és Jakabbal együtt kiemelkedő szerepet vitt az apostolok körében. Ők hárman alkotják azt a legszűkebb kört az Úr körül, akik vele lehetnek kiváltságos pillanatokban: a színeváltás hegyén, Jairus házában és az Olajfák hegyén a vérrel verítékezőskor. De még e három közül is János áll a legközelebb az Üdvözítő szívéhez, mert az utolsó vacsorán nem Péter, nem is Jakab, hanem ő hajthatta a fejét Jézus keblére. És húsvét vasárnapjának reggelén, amikor Mária Magdolna futva hozta a hírt, hogy üres az Úr sirja, Péterrel együtt futásnak eredt, látni a mondottakat, s ő, a fiatalabb ért oda elsőnek.

És János valóban fiatal volt, ha meggondoljuk, hogy az evangéliumot 90-100 között írja, Krisztus nyilvános működése pedig 28-30 közé esett. Így János volt az apostolkollégiumban a Benjamin, akit az Úr a legjobban szeretett.

Élete utolsó időszakáról sajnos keveset beszélnek a hiteles történeti források, a hagyomány azonban azt mondja, hogy János Efezusban munkálkodott, és igen magas korban halt meg. Az evangéliuma utolsó részéből is erre lehet következtetni (21,22 skk.).

Abból azonban, hogy ő volt a „kicsi”, s hogy az Úr annyira szerette, nem szabad a kényeztetés felé szabadjára engedni a képzeletünket. Már akkor kemény munkásélet állt mögötte, amikor

Jézus hívó szava hangzik feléje, hiszen halász volt a testvérével, Jakabbal együtt. A szülői házban, Zebedeus és Szalóme házában sem a puha kényelem uralkodott. Ugyanazt a nem is veszélytelen foglalkozást űzte napról napra, mint a másik testvérpár, Simon és András. Az evangélium elején pedig kiderül, hogy János már talált is magának egy szigorú mestert, és csatlakozott Keresztelő Jánoshoz, annyira szíven találta a mennyek országa közeledtét hirdető prófétai szó.

Nem sokkal később az Üdvözítő maga is kinyilvánította, hogy Jánost nem puhafából faragták: a bátyjával, Jakabbal együtt a „mennydörgés fiainak” nevezi őket (Mk 3,17). Ez a név jelzi, hogy nagyon is a cselekvés emberei voltak mindketten, s olykor dühös türelmetlenséggel ki is törtek.

Krisztus a maga Messiás voltának kinyilatkoztatását a kereszt felé vezető úton nyilvánította ki. A készség pedig, amelyet János mutatott, nem volt üres szólam. Szeretete hősies és hűséges volt, s ennek legszebb bizonyosságát az evangélium akkor szolgáltatja, amikor elmondja, hogy a szeretett tanítvány követte Mesterét végig a keresztúton. Ott állt a kereszt alatt is Jézus anyja mellett, és ott hallotta a szót: „Asszony, íme a te fiad!... Íme, a te anyád!” (19,26).

Krisztus megváltó halála és föltámadása a mennydörgés fiainak temperamentumos tette-készségét is megkeresztelte és megtisztította. Ettől kezdve János minden erejével és képességével a megfeszített, de megdicsőült Messiás örömhírét hirdeti.

Szent Pál oszlopnak nevezi Jánost Péterrel és Jakabbal együtt, amikor arról beszél, hogy ők hárman a kéznyújtásukkal fejezték ki egyetértésüket a pogányok közötti evangelizációval, és hitelítették a Pál által hirdetett evangéliumot (Gal 2,9).

A Tizenkettő közül Péteren kívül csak Jánost említi név szerint Szent Lukács az Apostolok Cselekedeteiben: „Ítéljétek meg magatok, helyes volna-e Isten előtt, hogy inkább rátok hallgassunk, mint Istenre!” - így válaszolt Péter, Jánossal együtt bátran a főtanácsnak arra a parancsára, hogy többé nem beszélhetnek Jézusról (3,1-11; 4,13-22; 8,14-25).

Mindarról, amit látott és hallott, János akkor sem hallgatott, amikor kitört a zsidó-római háború, és Jeruzsálem, valamint a templom pusztulása megpecsételte Izrael sorsát (Kr. u. 70). A zsidó

háború kitörésekor János sok más kereszténnyel együtt elhagyta Palesztinát, és az akkori világ egyik nagyvárosában, Efezusban telepedett meg, ahogy ezt a hagyomány mondja.

Ünnepét a nyugati egyházban a 6. század óta, december 27-én ülik.

forrás: www.katolikus.hu

Hirdetés

Bizonyára sokan tudják a kedves hívek közül, hogy plébániánk az egyházak kárpótlásakor visszakapta a Szent László úton azt a helységet, ahol a templomunk építése előtt kápolna volt. Sajnos az állapota és anyagi okok miatt szakrális és közösségi térnek nem tudjuk használni, így raktárhelyiség vagy üzlethelyiség céljára adtuk ki eddig. Ez az alagsori helységekkel együtt kb. 600 m², mely saját 1200 m²-es udvarral és kapubeállóval rendelkezik. Mivel ez egy társasház aljában található, így komoly közös költséget is kell utána fizetnünk. Sajnos pár hónappal ezelőtt felmondott a bérlő, aki eddig üzletet rendezett be, és elköltözött. Plébániánknak így sürgősen új bérlőt kellene találni, mert sajnos komoly anyagi terhet ró a plébániára az üresen álló helység. Ezúton is kérünk minden kedves olvasót, aki tudna segíteni bérlőt találni, az jelezze Róbert atyánál vagy Laci atyánál! Aki tartós bérlőt tud szerezni, annak köszönetképpen az első havi bérleti díjat felajánljuk.

Vers

TALÁLKOZÓ A JÁSZOL MELLETT

Messze vagyunk, s talán magunk vagyunk,
de most találkozót adunk,
és a jászolnál mind-mind ott leszünk.
A Királynak tisztességet teszünk,
a Királynak, aki lejött közénk,
s nem volt, hová fejét lehajtsa.
Mi, boldog népe,
odatérdepelünk elébe,
s meghallgatjuk, mi a parancsa:
Örömhírt vinni szertesét!
Világosságot, mert nagy a sötét!
Elhirdetni, hogy Ő itt van jelen!
Futni a fényvel át az éjjelen!
Őrizni reggelig!

Szívünk a szent örömmel megtelik.
Hiszen ha ez a Gyermeke a miénk lett,
feledtet minden fájó veszteséget,
minden keserű könnyet letörül.
Karácsonyi béke ölel körül.

Győzve a távolságon, téren,
boldog betlehemi találkozóra
várlak, testvérem

Túrmezei Erzsébet

Karácsonyi programok az Angyalföldi Szent László plébánián:

Pásztorjáték és misztériumjáték

Az idei évben sem múlhat el karácsony pásztorjáték nélkül. Természetesen itt a Béke téren sem, így kapásból két színdarab is lesz, amely segít az ünnep igazi oldalát megmutatni. Bízunk abban, hogy minden kedves olvasónk részt tud venni valamelyik, vagy akár mindkét színdarabon. **December 23-án 9 óra**kor hagyományos pásztorjáték lesz templomunkban egy rövid kerettörténettel. Ezen előadással kívánnak kedveskedni a főleg gyerek előadók elsősorban az idősebb híveinknek, de nagyon nagy szeretettel hívunk és várunk mindenkit. **December 24-én délután három óra**kor szenteste előtt, (pont abban az időben, amikor az angyalok nagyon dolgoznak) az elmúlt évek hagyományainak megfelelően egy lélekemelő, de kissé humoros karácsonyi történetet játszunk el. Ezzel a történettel kívánunk mindenkinek áldott, békés és boldog karácsonyt.

Csomag kihordás

A KARITÁSZ-KARÁCSONY (**december 23-án, kedden, reggel 9**) után kb. 50 öreg, beteg, magányos testvérünknek szeretnénk karácsonyi csomagot küldeni. Azoknak, akik nem tudnak eljönni az ünnepségre. Kérjük, jelentkezzenek a sekrestyében azok a felnőttek, fiatalok és gyermekek, akik vállalják, hogy 4-5 címre elviszik a csomagot és ott rövid karácsonyi program keretében átadják és kicsit elbeszélgetnek. Programként gondoljuk: ének, vers, felolvasás, szentírás olvasás, stb. Ezzel megéreztetnének valamit a karácsony szeretetüzenetéből. Autósok jelentkezését is várjuk.

Kórház látogatás

Van kedved átadni az ünnep igazi tartalmát olyannak, akinek nincsenek meg a feltételei sem, hogy ünnepeljenek? Akkor gyere, mert köztünk a helyed.

Szent karácsony ünnepe nem csak meghitt otthonainkba és a templomba érkezik meg, hanem a kórházakba, elfekvő otthonokba is. Az itt lévő beteg számára a testi gyengeség, betegség mellett a legnagyobb lelki fájdalom, hogy ezt a napot nem szerettei körében, hanem rideg intézményben kell eltöltenie. Évek óta azon fáradozunk, hogy a karácsony számukra ne csak egy eltöltendő, fájdalmas idő legyen, hanem valóban ünneppé próbáljuk tenni énekünkkel, mosolyunkkal, vidámságunkkal és szerény kis ajándékainkkal. Két intézményben visszük el idén is karácsony szeretetüzenetét. **December 23-án kedden** a csomag kihordással együtt útra kelünk innen a templom elől a karitás karácsony után (9 órakor kezdődik) és elmegyünk az Empátia Gondozóházba, ahol olyan súlyosan beteg emberek vannak, akik egyedül még az utcára sem mehetnek ki. Számukra a karácsony már évek óta december 23-án délelőtt, amikor mi visszük el Betlehem örömhírét, és az oltáriszentségben jelenlévő Krisztust. December 24-én délben pedig szintén a templom elől indulva az Uzsoki kórház krónikus osztályára látogatunk, ahol szintén olyan súlyos betegek fekszenek, akik kórházi kezelés nélkül nem maradhatnak még karácsony ünnepére sem. Itt is hasonló módon adjuk át számukra a Megváltó születésének örömhírét.

Tehát, a két időpont, amikor rád is nagyon számítunk (legalább az egyik):

- » **december 23. 9 óra** (színdarab után) Empátia Gondozóház
- » **december 24. 12 óra** Uzsoki Kórház krónikus osztály

Ünnepek alatti miserend

December 23. kedd:

- » 09⁰⁰: Karitás karácsony pásztorjátékkal, majd a karácsonyi csomagok kiosztása és kihordása, illetve elfekvő otthon látogatás karácsonyi műsorral.
- » 18⁰⁰ mise

December 24. szerda:

- » 06³⁰ utolsó rorate, majd pedig agapé
- » 12⁰⁰ kórház látogatás karácsonyi műsorral, ajándékozással a betegek részére.
- » 15⁰⁰ Misztériumjáték: Annie címmel.
- » 18⁰⁰ nincs szentmise(!)
- » 23⁰⁰ templom nyitás a csendes imádkozók részére
- » 24⁰⁰ Éjféli mise

December 25. csütörtök: kötelező ünnep

- » vasárnapi miserend: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰
- » Az ünnepi nagymisén 10³⁰-kor közreműködik az Angyalföldi Szent László ének- és zenekar (Leopold Mozart mise).

December 26. péntek: (tanácsolt ünnep)

- » vasárnapi miserend: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

December 31. szerda:

- » 18⁰⁰ év végi hálaadó szentmise
- » Estétől reggelig: ifjúsági szilveszteri mulatság
- » 24⁰⁰ évkezdő éjféli szentmise, majd koccintás

Január 1. csütörtök: kötelező ünnep

- » vasárnapi miserend: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Mindenkit
sok
szeretettel
várunk!

PROGRAMOK

Dec. 23. Kedd
*Karitás karácsony,
Ajándékcsomag kihordás*

Dec. 24. Szerda
*Misztérium játék,
Kórházlátogatás*

Dec. 31. Szerda
*Év végi hálaadás,
Szilveszteri multság*

Jan. 1. Cs
Évkezdő éjféli szentmise

Jan. 7. Sz
Karitás gyűlés

Jan. 8. Cs
*Csendes szentségimádás;
Nyugdíjasok klubja*

Jan. 18. V
*Gitáros szentségimádás;
Véradó családi nap*

Jan. 24. Sz
*szánkózás vagy
barlangtúra*

Febr. 2. H
*Gyertyaszentelés
és körmenet*

Febr. 3. K
Balázsaldás

Febr. 4. Sz
Karitás gyűlés

Febr. 5. Cs
Csendes szentségimádás

Febr. 8. V
Balázsaldás

Febr. 12. Cs
Nyugdíjasok klubja

Febr. 14. Sz
*Felnőtt farsangi bál;
Gyermek és hittanos
farsangi multság*

Febr. 15. V
Gitáros szentségimádás

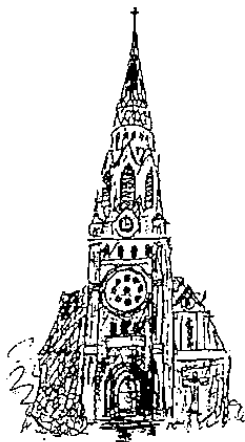
Febr. 25. Sz
Hamvazkodás

FELHÍVÁS!

Várjuk azon cégek, vállalkozások jelentkezését, akik a BékeHírben való hirdetés ellenében hozzá tudnának járulni az újság előállítási költségéhez.

Köszönettel: a szerkesztőség.

Hittanórák és közösségi foglalkozások rendje

Óvodások és 1. osztályosok hittanórája:	Hétfő	17 ⁰⁰
Elsőáldozásra készülők hittanórája:	Kedd	17 ⁰⁰
4-6. osztályosok hittanórája:	Csütörtök	17 ⁰⁰
7-8. osztályosok hittanórája:	Kedd	17 ⁰⁰
Bérmálkozásra készülő fiatalok hittanórája:	Szerda	19 ⁰⁰
Ifjúsági hittanóra: (középkorúak kortól)	Hétfő	19 ⁰⁰
Istenkereső fiatalok szentségfelnépezője:	Péntek	19 ⁰⁰
Fiatalfelnőttek katekézise: (kéthetente)	Kedd	19 ⁰⁰
Bérmálkozásra készülő felnőttek katekézise: (januártól)	Péntek	19 ⁰⁰
Biblióra: (felnőtteknek)	Kedd	18 ³⁰
Ministránsgyűlés:	Péntek	17 ⁰⁰
Cserkészgyűlés:	Péntek	17 ⁰⁰
Ifjúsági gitáros énekkari próba:	Vasárnap	10 ¹⁵
Felnőtt kóruspróba:	Péntek	18 ³⁰
Imacsoport: (Lányi Enikő) (minden hónap 2. és 4.)	Szerda	19 ⁰⁰
Imacsoport: (Bella Erika) (minden hónap 1. és 3.)	Hétfő	19 ⁰⁰

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javaslatokat:

Kiadja	: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666
Nyomdai munkák	: Monobit nyomdaipari Kft. 1033 Bp. Reményi Ede u. 3. Tel.:439-0485
Kapcsolat	: 3-408-408 (Szolnoki Vica), 20/331-9588 (Hajósi Áron), 20/991-9927 (Czinege Attila)
web, e-mail	: www.szentlaszlo.tk, bekehr@gmail.com
Csevegő lista	: bekehr@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)
A lista honlapja	: http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/beketer
Információs lista	: szentlaszlo@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)
A lista honlapja	: http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo